

Cartea vietii mele, Sulea 31, N3, sc.2, cu ocazia comunismului By Eugen Istodor

Se dorea a fi initial o carte despre amintiri din comunism dar pe parcusul scrierii careia in urma interviurilor cu vecinele nasele unchii si verisoarele autorul afla lucruri pe care nu le cautase si adevaruri mult timp ascunse de el. Cartea vietii mele - o carte de istorii orale despre socialism sau ce-ti mai ramine de facut daca facind o banala documentare despre viata in comunism pe scara de bloc a copilariei tale descoperi ca esti adoptat? Interviewindu-si vecinii si rudele autorul isi reface din fragmente dispersate propria viata suind si coborind verticala societatii in care s-a nascut (trasind in felul acesta portretul unei Romanii mereu aceeasi dar care nu inceteaza nici o clipa sa surprinda). asa ca ajunge la 40 de ani sa descopere ca e adoptat ca toti apropiatii mamei lui stiau etc: eu personal il admir pe omul asta pentru puterea pe care a avut-o de a continua scrierea cartii odata [durerosul] adevarul aflat. observatii: 1) cartea are un limbaj delicios; nu super colocvial cum ma asteptam dar nici super literat: vecinele matusile si nasele sufera de un soi de tranzitivitate care le face vecinele matusile si nasele oricui, 2) cartea vietii lui istodor e in mare parte cartea vietii marianei [mama lui]. Eugen Istodor Dupa proiectul din 2004 cu Vietasii de pe Rahova Eugen Istodor revine cu un nou volum de publicistica: „Intre 2004 si 2007 pe scara 2 mi-am pierdut inocenta stind de vorba cu tantile printre fustele carora am crescut. Scriind aceasta carte am patit-o dus de nas de povestile femeilor din bucataria rosie a mamei. etc. undeva intre. Din dreptul statiei de tramvai Voluntarilor.” (Eugen Istodor) Cartea vietii mele Sulea 31 N3 sc.2 cu ocazia comunismului

